

UutisKymi

Kymi Kymmene Oy:n julkaisu n:o 11 41. vuosikerta

31.8.1981

Heinolasta lämmönsiirtimiä

Kymiyhtiön Heinolasta tehtaan valmistetaan teollisuudelle lämmönsiirtimiä. Energian säästäminen on lisännyt lämmönsiirtimien tarvetta. Niinpä Heinolasta tehdään tuotanto on myyty ensi vuoden puolelle saakka. Keskiaukeama

Yhtiön kesäkiat

Yhtiöläisurheilijat juhliivat Kiljavalla. Kesäkiat järjestettiin nyt 40:nneen kerran. Sää oli aurinkoinen ja lämmin ja olosuhteet muutenkin hyvät. Kisoihin osallistui noin 200 yhtiöläistä. Isäntänä toimi Karkkilan tehdas. Sivut 7

USA:n sellutehtaasta neuvottelut loppusuoralla

Kuusanniemessä tehdasalueen pienoismallin äärellä vas:lla isännöitsijä Ilmari Lindberg, 4. oik:lta toimitusjohtaja Robert Hellendale, oik:lta varatoimitusjohtaja Peter F. Yacavone.

Mississippiin Yhdysvaltoihin mahdollisesti rakennettavan yhteisen sellutehtaan asioita koskevat Kymiyhtiön ja Great Northern Nekoosa -yhtiön keskeiset neuvottelut on saatettu lähes loppuun. "Periaatteessa olemme sopineet kaikista hankkeeseen liittyvistä asioista", totesi Great Northern Nekoosa -yhtiön hallituksen puheenjohtaja, toimitusjohtaja Robert Hellendale vieraillessaan 25.8. Kuusankoskella.

Vierailulla oli Great Northern Nekoosa -yhtiöstä mukana myös varatoimitusjohtaja Peter F. Yacavone ja teknillinen johtaja Victor F. Mattson.

Hellendalen mukaan kustannusarviota ja koneistoja koskevat selvitykset saataen lopulliseen muotoonsa marraskuussa kuluvana vuonna. Sen jälkeen molemmissa yhtiöissä tutkitaan mm. hankkeen kustannuksia ja mahdollinen sopimus allekirjoitetaan vielä tämän vuoden puolella.

"Olemme ilahtuneita siitä, että Kymiyhtiö on valinnut yhtiömme mahdolliseksi yhteistyökumppaniksi. Yhtiössämme on sen tuotannonaloilla runsaasti asiantun-

temusta ja tietoa, me taas olemme asiantuntijoita omalla alallamme", sanoo toimitusjohtaja Hellendale.

Toimitusjohtaja Hellendalen mielestä Yhdysvaltain eteläosa yleensä ja Mississippi erityisesti on sopiva sellutehtaan paikaksi. Alueella riittää puuraaka-ainetta edulliseen hintaan. Myös polttoainetta, hiiltä on saatavilla. Meren rannan lähellä sijaitseminen on etu, samoin alueella jo toimiva sahalaaitos.

Great Northern Nekoosa -yhtiön edustajille esiteltiin Kymiyhtiötä. Tehdaskierros suuntautui Kuusanniemen sellutehtaan sekä Kymin ja Voikkaan paperitehtaille.

Kymin paperitehtaalle uusia prosessitietokoneita

Kymiyhtiön ja Measurex-yhtiön välillä allekirjoitettiin 12.8. sopimus prosessitietokone-laitteistojen toimittamisesta Kymin paperitehtaalle.

Sopimus käsittää prosessitietokoneen Kuusanniemen teollisuusalueelle rakennettavalle PK 8:lle sekä uudet laitteistot PK 7:lle ja päällystyskone 1:lle.

PK 7:lle uusi tietokone asennetaan tulevan jouluisokin aikana ja päällystyskoneelle pääsiäisiesokin aikana. PK 8:lle asennetaan tietokone vuoden 1983 alussa.

Tehdyn sopimuksen arvo on noin 10,5 miljoonaa markkaa. Suurin osuus investointisummasta kohdistuu PK 8:lle.

Laitteistojen uusimisen PK 7:llä päädyttiin siksi, että nykyään käytössä olevaan prosessitietokoneeseen ei voitu yhdistää mittaus- ja ohjaustekniikan viimeisimpiä saavutuksia.

PK 7:n järjestelmällä kerätään niin ikään kokemuksia PK 8:lle asennettavaa samantyyppistä laitteistoa varten.

Uusien prosessitietokone-laitteistojen eräs tärkeä ominaisuus on paperin pakisuuden säätömahdollisuus

radan poikittaissuunnassa. Tasaisen profiilin ansiosta uskotaan voitavan vähentää koneen hylkymäärää.

Uutta on myös puristimen kosteusmittausmenetelmä ja koneen eri kuivausryhmien nopeuseroprofiili koneen pituussuunnassa.

Uudet laitteistot mahdollistavat jauhatuksen säätämisen tietokoneella, paperiradan sileyden mittauksen sekä automaattisen lajin vaihdon. Ns. zoomausmahdollisuuden avulla saadaan suurennos pienestä osasta paperin poikkiprofilista.

Kehittyneempien laitteistojen ja uusien mittausmahdollisuuksien ansiosta saadaan paperikoneen käyntitilasta ja paperista enemmän

tietoa. Tarkentuva mittaus puolestaan antaa mahdollisuuden ajaa paperikoneita lähempänä vaadittavia arvoja.

Kosteusmittausteknologian muuttaminen radiotaajuusmittauksesta infrapuna-periaatteella toimivaksi tekee mittauksen vähemmän riippuvaiseksi radan koostumus- ja lämpötilamuutoksista. Uudet kosteusmittarit eivät myöskään enää kosketa paperirataa.

Uusissa järjestelmissä on osa tehtäviä, mm. mittapäiden ohjaus, hajautettu mikroprosessorien itsenäisesti hoidettavaksi. Osatehtävät yhdistää pienoistietokone, joka on yhteydessä mikroprosessoreihin.

Kolmen prosessitietokoneen toimitussopimus vaati allekirjoitukset moniin asiakirjoihin.

Hallan jalostustehtaan tuotannosta ja markkinoinnista vastaava Erkki Timonen esittelemässä laatikkoa, joita elementteinä toimitetaan Neuvostoliittoon yhteensä 13 940 kpl.

Sipulilaatikoita Neuvostoliittoon

Kymiyhtiön Hallan sahan jalostuslaitos on keväästä lähtien ollut täystyöllistetty. 2 700 kuutiometriä sahatavaa muuttuu Neuvostoliittoon toimitettavien peruna- ja sipulilaatikkojen osiksi: pohjiksi ja sivuseiniksi.

Laatikkoelementit kuljetetaan Moskovasta koilliseen sijaitsevalle Jaroslavlinalueelle täysperävaunullisilla rekka-autoilla. Hallassa on laskettu, että tilaus mahtuu 56:een rekkakuormaan. Mikäli autot asetettaisiin peräkkäin, syntyisi lähes 1,3 km:n autojono.

Peruna- ja sipulilaatikkoja valmistettaessa Hallan saha toimii Partek-yhtiön alihankkijana, ts. Partek toimittaa Neuvostoliittoon varsinaisen varastorakennuksen laitteineen ja laatikoinneen avaimet käteen -periaatteella.

Kymiyhtiön osalta tilauksen arvo on noin kaksi miljoonaa markkaa. Toimitukseen kuuluu yhteensä 69 700 laatikkoelementtiä, joista koostuu 13 940 laatikkoa: perunoille 10 100 ja sipuleille 3 840.

Toukokuussa aloitettu laatikoiden valmistus kestää viitisen kuukautta. Laatikkoja naulaamaan on määräämällä aikaisella työsuorituksella palkattu yhdeksän henkilöä.

Oi niitä lauluja...

Vanhan laulun sanat opettavat seuraavaa: "Pohjan poika tahdon olla, sankar' jylhän kuusiston, Tapiolan vainiolla karhun kanssa painii lyön ja maailma unholaan jääköön."

Entinen YK:n pääsihteeri Dag Hammarskjöld sanoi, että oli lottovoitto syntyä Pohjolaan. Sitä harvemmin arvostamme. Tuntuu siltä, että aina sataa, kesä on olematon ja pitkä, pimeä syksy loputon - pienimmänkin virikkeen tappava.

Tästä huolimatta tai ehkä juuri tämän johdosta hyvinvointi Suomessa on maailman korkeimpia. Joskus hämmästyttää, kuinka

muutamamiljoonainen kansa, kaukana pohjoisessa ilman kotimarkkinoiden tarjoamaa etua ylipäänsä voi pärjätä.

Se on se kuusisto, josta Pohjan pojan laulussakin laulettiin. Se on metsäteollisuus, joka on tehnyt mahdolliseksi maamme muun teollisuuden ja ennen kaikkea metalliteollisuuden laajenemisen ja teknisen osaamisen kehittymisen. Oteetaan esimerkiksi vaikka paperiteollisuus. Sen koneiden ja tehdassuunnitelmien myymiseksi ei meidän tarvitse järjestää messuja maailmalla. Korkeatasoiset tuotteet ja nykyaikaiset

tehtaat ovat jo sellaisenaan pysyviä ja myyviä vientinäyttelyitä.

Mennään vähän eteenpäin. Puunjalostustaitoa voidaan myydä muussakin muodossa kuin puunjalostustuotteina. Tällaisia ovat puunjalostuksen koneet, suunnittelupalvelut, uusien tehtaisten käynnistäminen sekä näiden yhdistelminä avainkäteen -projektit. Uskon, että tällainen teknologian siirto on luontainen kehityslinja metsäteollisuudelle 1980-luvullakin.

Laulun sanat, jolla pakin aloitin, on tehty vuosikymmeniä sitten. Ne ovat menettäneet merkitystään

monessakin mielessä. Ensimmäinen siksikin, että jylhä kuusisto = puusto alkaa olla meillä niukka tekijä. Metsäteollisuus elää tänä päivänä epävarmuudessa. Saadaanko ostettua riittävästi raaka-ainetta ja mihin hintaan? Tänä päivänä vain kuitupuusta on tehty hintasuositussopimus. Tuore oire huonosta puunsaannista oli myös viime hankintakauden tulos. Teollisuuden Puuyhdistyksen jäsenten tavoitteena oli hankkia noin 30 milj. m³, mutta ostetuksi saatiin vain 21 milj. m³, josta siitäkin osa puoliväkisin eli hinta-asetta haitallisesti käyttäen. Jylhät

kuusistot ovat tarua ja mennyttä aikaa.

Karhun, edes Tapiolan tantereilla, tapaa harvemmin. Verokarhun taas sitäkin useammin, mutta se onkin toinen juttu.

Laulussa sanottiin myös, että maailma unholaan jääköön. Ei ajateltu silloin kansainvälistymistä ja sen merkitystä Suomen hyvinvoinnille. Tänä päivänä olisi syytä tehdä tässäkin mielessä uusi kartoitus ja kirjoittaa sanat uudelleen. Aika ja muutokset ovat yksi ja sama asia. Jos tuo on totta, oikea ajantaju on siten muutoksen tajuamista - eli ollakseen ajan tasalla pitäisi

tajuta muutos.

Metsäteollisuudessa muutokset on hidas, mutta tapahtunut. Kansainvälistymistä puhutaan, mutta ovatko esim. kymiläiset valmiit yksimielisesti hyväksymään tuotantoa harjoitettavan aikaisempaa laajemmasta mittasta muuallakin kuin kotimaassa. Jos vastaus on ei - niin maailma unholaan jääköön. Kenellä on varaa nykyisin näin sanoa, hän on entinen työntekijä - nähtävästi 18-vuotias eläkeläinen.

Posu

Metsätalouden ja luonnonhoidon välillä ei ole ristiriitaa

Professori Peitsa Mikola

Metsän eri käyttömuotojen välillä voi tietysti olla erilaisia näkemyksiä, kuten metsänhoidon, riistanhoidon ja maisemanhoidon, mutta jos käsitämme luonnonhoidon kokonaisuuksena, tulee metsänhoidon silloin aina olla hyvää luonnonhoitoa.

Nykyään kuulee usein puhuttavan avo- ja muista hakkuista, kun kysymyksessä itse asiassa on laajempi käsite. Puhutaan metsistä, joissa ainoa järjevä toimenpide on avohakkuu. Ahtaasti ottaen lyhyellä perspektiivillä asia onkin näin. Avohakkuu ei metsänhoidossa ja metsätaloudessa kuitenkaan ole erillinen toimenpide, vaan sitä seuraa aina jatko.

Ei tulisikaan puhua hakkuusta vaan metsän uudistamisesta silloin kun on uudistamisesta kysymys. Hakkuu on vain eräs vaihe uudistamisketjussa. Metsien uudistaminen antaa siis paremman käsityksen siitä, mitä metsäammattimiehet metsässä tekevät.

Käsitykseen, että metsänhoitajat eivät tee metsässä muuta kuin hakkaavat, ovat metsänhoitajat itse paljolti syyppäitä, koska käyttävät liian paljon hakkuu-sanaa.

Repoveden alueella vuonna 1977 suoritettujen inventiivien mukaan alueen metsistä 43 % oli alle 20-vuotiaita. Ikäluokkajaotus oli siten varsin epänormaali. Se oli ollut sitä aikaisemminkin. Kun metsiä sitten uudistettiin, oli uudistamisvaihe niin ripeä, että jouduttiin uudelleen epänormaalii ikäluokkajaotukseen. Menee pitkä aika, ennenkuin alueella päästään ihanteelliseen ikäluokkajaotukseen.

Metsämaiseman hoidossa eräs tärkeimpiä tavoitteita on monipuolisuus ja vaihtelu. Vaihteleva, monipuolinen metsä on kaunis, siellä viihtyy sekä ihminen että riistaeläin. Tehtävämme on ylläpitää metsässä monipuolisuutta. Sen me saavutamme mm. säilyttämällä ja hoitamalla ikäluokkasuhteita.

Paitsi ikäluokkavaihtelua, on ylläpidettävä myös puu-

lajivaihtelua. Terveiden, järkevien luonnonhoidon periaatteiden mukaan jokainen puulaji on kasvupaikan mukainen. Viljavilla mailla kasvatetaan kuusta ja lehtipuita, karuilla mailla mäntyä ja kasvupaikan mukaan myös erilaisia sekoituksia.

Jokainen metsäammattimies voi sekä sielunsa että näkeviensä silmillään nähdä, minkälainen Repoveden maisema oli esim. 10 vuotta sitten ja minkälainen se tulee olemaan 10 ja 20 vuotta eteenpäin. Mikään maisema ei ole pysyvä. Metsän kasva-

Metsätalouden ja luonnonhoidon välisestä ristiriidasta puhutaan paljon, mutta sellaista ei itse asiassa ole olemassa. Jos metsätalous ei ole luonnonhoitoa, se on huonoa metsätaloutta. Metsä on uudistuva luonnonvara, jota täytyy hoitaa jatkuvasti ja metsän tuottamien hyötyjen maksimointia silmällä pitäen. Silloin hyvä metsänhoito on myös hyvää luonnonhoitoa.

essa nyt näkyvä vesi häviää näkyvistä. Metsää hoitavan tehtävänä on uudistaa metsää jossakin muualla, että uudessa paikassa tulee vettä näkyviin.

Metsäammattimiehet ovat tottuneet ajattelemaan ja suunnittelemaan pitkälle, koko kiertokauden päähän eteenpäin. Kun metsikkö perustetaan tai uudistetaan,

ammattimies näkee sen kehityksen läpi kiertokauden seuraavaan uudistamisvaiheeseen saakka. Sen sijaan se, joka metsässä käy ainoastaan marjoja poimimassa tai keväällä linnunlaulua kuulemassa, ei ajattele muuttamista, vaan näkee metsän sellaisenaan kuin se sillä hetkellä on.

Millä tavalla sitten metsälle aiheutetut epämiellyttävät auraus- ym. jäljet ajan mittaan peittyvät ja muuttuvat? Tutkimuksissa on tullu siihen tulokseen, että Etelä-Suomessa korkeusero aurauksuon pohjan ja palteen harjan välillä painuu viidessä vuodessa puoleen. Pohjois-Suomessa aikaa kuluu kauemmin, 10-15 vuotta.

Kaikki se maan pinta, mitä auraus paljastaa, peittyy Etelä-Suomessa kasvipeitteeseen noin viidessä vuodessa ja Pohjois-Suomessa 10-15 vuodessa.

Repovedelläkin näemme, että kun aurauksesta on kulunut kuusi vuotta, paljasta maanpintaa ei juuri ole olemassa ja matkan päästä aurauksukoja ei näy. Epämiellyttävä aika on siis lyhyt, ohimenevä, onhan 10 vuotta vain kymmenisen prosenttia puun kiertokaudesta. Jos metsä siis on epämiellyttävässä kunnossa liikkumisen ja maiseman kannalta 10 vuotta, niin seuraavat 90 vuotta se vain paranee.

Paitsi kiertokauden mittaista jaksoa, on maisemanhoitajan muistettava lyhyempiäkin jaksoja, esimerkiksi vuodenaikojen vaihtelu. Metsien käyttöä ajatellessamme on mielellämme usein kesä, jolloin ollaan marjassa, istutaan nuotiolla tai juodaan kahvia termospullosta. On kuitenkin ajateltava myös hiihtäjää, joka talvella hiihtää näitä maisemia.

Talouksmetsässä ei voi ylläpitää täyttä vaihtelua, koska kiertokauden pituus asettaa sille rajan. Jotta luonnon täysi skaala säilyisi, tarvitaan myös kiertoaikaa vanhempia metsiä. Onkin paikallaan soveltaa joillakin alueilla ylipitkää kiertoaikaa ja jättää jotkut alueet kokonaan luonnontilaan,

aarnialueina nähtävyyksinä säilytettäväksi. Näin voimme nähdä minkälainen metsä on, jos ihminen ei tee siellä mitään kolmeensataan vuoteen.

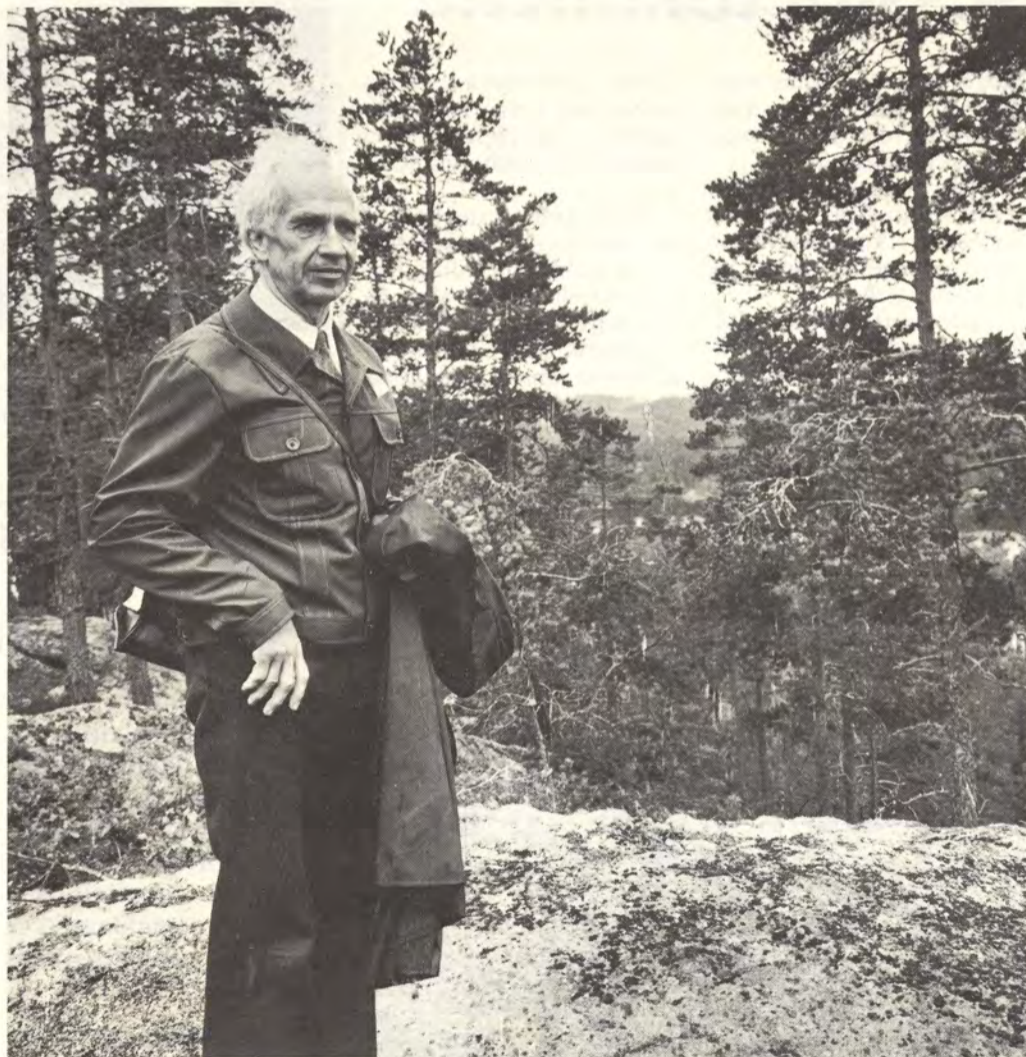
Tällaisen normaalista taloukskäytöstä poikkeavan metsän voi luonnon hoitamiseksi varata sellaisista metsistä, joiden taloudellinen tuotto on vähäinen. Esimerkiksi kalliometsien jättäminen normaalin uudistuskierroon ulkopuolelle on varsin perusteltua. Metsän maisemallinen ja puuntuotannollinen arvo ovat usein kääntäen verrannollisia.

Metsämme on äärettömän arvokas, uudistuva luonnonvara, joka tuottaa meille aineellista hyötyä, henkistä virkistystä ja henkistä ravintoa. Metsien aineelliset ja aineettomat arvot on säilytettävä, kehitettävä ja niitä on hoidettava sillä tavalla, että ne mahdollisimman täysipainoisesti palvelevat ja hyödyttävät koko suomalaista yhteiskuntaa.

Meidän on siis muistettava kaikkia aineellisia ja aineettomia arvoja mitä metsään sisältyy. On muistettava myös metsän kaikkia käyttäjiä: metsänomistajalle metsästä on taloudellista hyötyä, metsurille metsä on työpaikka ja työympäristö. Väilillisiä metsän käyttäjiä ovat kaikki ne, jotka työskentelevät puun kuljetuksessa, jalostuksessa ja kaupassa. Lisäksi tulevat kaikki ne, jotka vapaa-aikanaan metsässä retkeilevät, hiihtävät, poimivat marjoja, suunnistavat ym.

Tehtävämme on hoitaa metsiä sillä tavalla, että se antaa kaikille sitä, mitä he metsältä toivovat ja odottavat. Metsäammattimiehet yleensä tietävät, miten metsässä tuotetaan puuta ja erityisesti miten puu korjataan. Tässä vaativassa työssä unohtuu joskus, mitä muuta metsä meille antaa.

Laaja, metsän kaikkia arvoja huomioonottava näkemys laajentaa metsäammattimiesten työkenttää, mutta jos metsäammattimies rakastaa metsää, hän myös osaa sitä hoitaa.

Eläkkeellä oleva metsäbiologian professori Peitsa Mikola piti oheisen maisemanhoitoa talouksmetsissä käsittelevän esitelmänsä Teollisuuden Metsänhoitajat ry:n Kymenlaaksoon kohdistuneen retkeilyn yhteydessä. Eräs retkeilyn kohteista oli Mustanlamminvuori Repoveden alueella (kuva). "Repoveden alue on hyvässä kunnossa. Kun alue joutui Kymiyllyille, se oli heikosti hoidettua metsää. Alue kehittyi sen jälkeen omissa oloissaan, jonka jälkeen uudistaminen tapahtui nopeassa tahdissa ja taimistoja syntyi paljon. Parikymmenen vuoden kuluttua ne kuitenkin ovat parhaassa kasvuvauhdissa. Lisäksi alueelle on jätetty paljon kalliometsiä," totesi professori Mikola.

Sekä tontteja että taloja tontteineen tarjoaa Kymiyhtiö runsaasti yhtiöläisten ostettavaksi Kuusankoskella ja Kouvolassa.

Yhtiö myy taloja ja tontteja

Jo jonkin aikaa on myytäväksi tarjottu Mustallavuorella Kuusankoskella sijaitsevia, vuosina 1914–16 rakennettuja kahden perheen taloja tontteineen. Osassa Mustavuoren taloista on vielä asukkaita joko toisessa tai molemmissa asunnoissa, kaksi taloista on jo kokonaan tyhjillään.

Pilkanmaalla, Huttumäentien, Myllykalliontien ja Kyttärintien väliseltä alueelta tarjotaan yhtiöläisille yli 70 tonttia. Osa Pilkanmaan tonteista sijaitsee alueella, josta vanha, korjattavaksi kelpaamaton asuntokanta on purettu, osa on asemakaavoitettu uudelle alueelle, lähelle Vuohivuoren lasketelurinnettä.

Myös Kouvolasta tarjoaa Kymiyhtiö henkilökunnalleen tonttimaata. Kysymyksessä on Kellomäen alueella, hautausmaan läheisyydessä sijaitseva kuuden tontin alue.

Kiinteistöhallintopäällikkö Erkki Forsell hyväkuntoisen Mustavuoren paritalon edessä. Talon molemmissa asunnoissa on kylmä ja öljykeskuslämmitys.

Kahta kokoa

Mustallavuorella on tarjolla taloja, joissa asunnot ovat joko 150 m²:n tai 135 m²:n laajuisia. Kussakin talossa on kaksi samankokoista asuntoa.

Täysin tyhjillään on tällä hetkellä talo, jonka molemmat 150 m²:n asunnot lämpiävät öljykeskuslämmityksellä. Taloon on rakennettu kaksi kylmiötä. Asuntojen yläkerrassa on kylpyhuoneen lisäksi halli ja makuuhuone, alakerrassa on kaksi huonetta ja keittiö.

Kaksi 135 m²:n asuntoa käsittävästä, niin ikään jo tyhjillään olevasta talosta on tehty esisopimus Kuusankosken kaupungin kanssa. Kaupunki ehkä vuokraa talon yhdistettyyn kutomojen asuntokäyttöön. Pohjaratkaisultaan pienemmät asunnot ovat suurempien kaltaisia.

Paritalojen tonttien koot vaihtelevat 1 320:stä m²:stä 1 726 m²:iin. kaikki talot myydään tontteineen joko yhdelle ostajalle tai puoliksi kahdelle. Osakeyhtiötä ei paritalon puolikkaiden ostajien välttämättä tarvitse muodostaa.

Yhdessä rakennuksista on sauna, joka on kaikkien alu-

"Tuolla suunnassa on Vuohivuoren lasketelurinne", sanoo Erkki Forsell esitellessään tonttimaata, jota yhtiöläisille tarjotaan ostettavaksi Pilkanmaalta. Kouvolassa olevat tontit sijaitsevat Kellomäen alueella, lähellä varuskunta-alueita.

een asukkaiden käytössä niin kauan, kuin ko. rakennus on Kymiyhtiön omistuksessa. Rakennuksen kunto ja asunnon koko mahdollistaa saunan rakentamisen myös huoneistojen yhteyteen.

Pienemmän asuntotyyppin talot maksavat tontteineen

kymiyhtiöläisille 90 000 markkaa, isomman tyyppin hinta on 150 000 markkaa tontteineen.

Alueelle on tehty ns. säilyttävä asemakaava, jonka mukaan sisäpuolisia korjauksia saa taloihin tehdä, mutta ulkonäkö on säilytettävä ennallaan.

Sisäpuolelta eri näköisiä

Kiinteistöhallintopäällikkö Erkki Forsell Kymiyhtiön kiinteistöosastolta toteaa taloja useaan kertaan korjailun. Osassa taloja on mm. yläkerran hallitiloja laajen-

Mustavuoren alue kiehtonut maalareita

Mustavuoren alue, josta Kymiyhtiö tarjoaa taloja tontteineen myytäväksi, kuului aikoinaan Ruotsulan kylän takamaihinkin. Kymiyhtiön perustaja, Axel Wilhelm Wahren vuokrasi alueen vuonna 1870 maanviljelijä Juhon Ulviltä.

Alueelta laskee jyrkkä mäki Kymijoelle. Sen näkymiä ovat ikuistaneet Hugo Simberg, A.W. Finch ja Victor Westerholm lukuisissa tauluissaan.

Mustallevuorelle rakennettiin alunperin kahdeksan mestari- ja virkamiesasuntoa. Ne olivat kaikki yhtiön rakennusmestari Wolmar Forsbergin käsialaa eivätkä edusta mitään varsinaista tyyliä.

Mustavuoren talot on ryhmitelty alueelle maaston muotoja noudatellen vapaamuotoisesti. Kaksikerroksisuus taloissa oli tärkeää siitä syystä, että mestarilla oli mahdollisuus nukkua rauhassa toisen kerroksen huoneessa yövuoron päätyttyä.

nettu ja rakennettu parvekkeita, jonka vuoksi ne eivät kaikki ole samannäköisiä ulkoa ja sisältä.

"Ulkopuoliset viemärijohdot on taloissa uusittu, osin myös sisäiset. Sähköjohdot ja -laitteet on korjattu. Havaittavia rakenteellisia vahvikoita taloissa ei ole, joten ne ovat täysin perusparannettavissa. Osaan on mahdollista muuttaa tapetoinnin ja sähköpattereiden lisäämisen jälkeen," sanoo Forsell.

Runsaasti tontteja Pilkanmaalla

Myllykallion ja Suopellon alueella Pilkanmaalla sijaitsevat tontit, yhteensä yli 70 kappaletta, tarjotaan yhtiöläisille henkilökuntaehdoilla.

Ehtojen mukaan neljä ensimmäistä vuotta on maksusta vapaata ja sen jälkeen viiden vuoden aikana kunakin vuonna maksetaan viidennes kauppahinnasta. Näin ollen viimeinen maksuerä lankeaa yhdeksän vuoden kuluttua kaupanteosta. Kaupanteko hoidetaan Kymiyhtiön sosiaaliosaston kautta. Osalla tonteista on vielä vanha talo pystyssä. Nyt

asemakaavoitetuille tonteille rakennetaan parhaillaan kunnallistekniikkaa. Tonttien läheisyydessä sijaitsee posti ja elintarvikeliike, Pilkanmaan kouluun on lyhyt matka. Kuusankosken keskustaan alueelta on noin kolme kilometriä.

Kouvolasta kuusi tonttia

Sijainniltaan hyviksi ja rakennuspaikaltaan ihanteellisiksi luonnehtii kiinteistöhallintopäällikkö Erkki Forsell tontit, joita yhtiöläisten on mahdollista ostaa Kouvolasta, vanhan kasarmialueen lähituntumasta.

Kysymyksessä ovat ns. kovanrahan tontit, eli ne myydään käteiskaupalla. Pienin tonteista on 1 317 m²:n suuruinen ja suurin 1 650 m²:ä. Tonttien neliöhinnat ovat 30 ja 35 markkaa.

Puistomaisella alueella sijaitsevista tonteista kulmatontit ovat tasaisia, mutta alueella on myös kumpuilevaa rakennusmaata.

Kouvolan tontteja koskeviin kysymyksiin vastaa kiinteistöhallintopäällikkö Erkki Forsell kiinteistöosastolta.

Kymiyhtiön Voikkaan vesivoimalaitoksella on viime aikoina menetetty noin 10 megawatin teho putouskorkeuden pienemmen vuoksi. Putouskorkeuden pieneminen on johtunut Pyhäjärven pinnan alentamiseksi tehdyistä poikkeusjuoksu- tuksista. Kuitenkaan veden pinta Pyhäjärven ei kertaakaan ole ollut edes voimalaitoksen toimiluvan sallimassa ylärajassa. Kymiyhtiö on toimiessaan juoksu-

tuksissa lupapäätöksen mukaisesti joutunut kärsimään taloudellisia menetyksiä.

Voiko Kymiyhtiö hakea jostakin korvauksia?

Kysymykseen vastaa yhtiön lakiasianosaston päällikkö, varatuomari Martti Enäjärvi.

Itä-Suomen vesioikeuden 14.7.1981 antamassa poikkeusjuoksu- tuksessa päätöksessä edellytetään, että poikkeusjuoksu- tuksen mahdollisesti aiheuttamat vahingot ja tästä johtuvat korvaukset selvitetään myöhemmin. Vesihallituksen on tehtävä tulevan maaliskuun loppuun mennessä asiasta selvitys vesioikeudelle. Näin ollen aiheutuneesta vahin-

gosta voidaan hakea korvausta. Siitä voidaan sopia taikka sitten sitä voidaan hakea vesioikeudelta.

Millä perusteilla korvauksia voidaan hakea?

Sillä perusteella, että poikkeusjuoksu- tuksista on aiheutunut vahinkoa. Vesilain mukaan on tällainen välitön vahinko korvattava täysimääräisenä. Välillistä vahinkoa voidaan olosuhteiden mukaan sovitella. Korvausperusteena ovat siis vesilain määräykset, vesioikeuden antamat päätökset ja se, että poikkeusjuoksu- tuksista on aiheutunut todellista vahinkoa.

Miten luonnonvarainen vedenkorkeus on määritelty?

Vesilain mukaan vesialueen rajana maata vastaan pidetään keskiveden korkeuden mukaista rantaviivaa. Jos vedenkorkeus pysyväisesti on muuttunut, määrätään sanottu raja muutoksen jälkeen todettavien vedenkorkeuksien mukaan. Vesipinnan määrittelyssä joudutaan turvautumaan säännönmukaisiin pitkäaikaisiin havaintoihin. Näitä tekee erityisesti vesihallituksen hydrologian toimisto. Alkuperäiset "luonnonvaraiset" korkeudet joudutaan laskemaan säännöstelyissä vesistöissä palautuslaskelmilla. Tietokoneella laskeaan, miten vesistö olisi hydrologisissa olosuhteissa käyttäytynyt, mikäli se olisi ollut luonnontilassa eli siihen ei olisi rakennettu mitään.

Teollisuudelle tänä vuonna 250 lämmönsiirrintä Heinolasta

Teksti:
Reijo Virta
Hannu Jauhiainen
Kuvat:
Tuomo Pitkänen

Kymin Metallin Heinolan tehtaan tuoteryhmä 3:n valmistamat teollisuuslämmönsiirritimet ovat periaatteessa yksinkertaisia: lieriötä, joiden sisällä on pieniä putkia.

Yksinkertainen ulkomuoto kuitenkin hämää. Tuotteiden suunnittelu vaatii korkean tason asiantuntemusta ja valmistaminen ammattimiestä parhaasta päästä.

Toimitettaessa lämmönsiirrintä teollisuudelle ei nimittäin riitä, että hallitaan lämpötekninen laskenta ja tunnetaan lujustekniset kaavat.

"Jyvät erotetaan akanoista siinä, miten kaavoja sovelletaan käytäntöön. Omat suunnittelijamme ovat tähän pystyneet", toteaa tuoteryhmän päällikkö Harry Sundberg.

Hyvän siirtimen suunnittelussa on oivallettava paras ratkaisu, koska vaihtoehtoja on paljon: minkä kokoiseksi valitaan siirtimen sisälle tulevat putket, tehdäänkö siirtimestä lyhyt ja paksu vai hoikka ja pitkä, mitä ainetta käytetään.

Viime kädessä tämän ratkaisun sopivuuden päättää kolmen miehen ryhmä: tuoteryhmän päällikkö Sund-

berg, projektipäällikkö Vesa Jäppinen ja tuoteryhmän entinen vetäjä, nykyinen tehtaan vientipäällikkö Olavi Toivonen.

Ennen kuin suunnitelma voidaan toteuttaa, tarvitaan myös suunnittelijoiden työpanos. Tuoteryhmä kolmella on oma suunnitteluryhmä, lisää suunnitteluvoimaa saadaan tarvittaessa muista tuoteryhmistä.

Teollisuuslämmönsiirtimiä valmistettaessa on tärkeää hankkia materiaali edullisesti ja luotettavilta toimittajilta. Tässä työssä tarvitaan ostaja Jorma Ekin asiantuntemusta.

Kaikkia em. vaiheita on edeltänyt jo tarjoukilpailu. Tehdyistä tarjouksista noin joka kolmas menee lävitse.

Lieriömäinen vaippa siirtimelle tehdään useimmiten hiiliteräksestä, joskin se voidaan tehdä kaikesta hitsattavasta materiaalista. Siirtimen sisälle tulevia putkimateriaaleja ovat hiili- ja seostetut teräkset, messinki, titaani ym.

Hinnan lisäksi raaka-aineen valinnassa on suuri paino korroosionkestävyydellä. Kestävyyttä haetaan myös jopa lämmönsiirtokyvyn kustannuksella.

Lämmönsiirtimen rakenteellisen kestävyuden määrittää paineastialaki. Paineastialainsäädännön seuraavaksi jatkuvasti siirrinten valmistusta. Lupaa tehdä siirtimiä ei toisaalta anneta yritykselle, jonka ei katsota pystyvän tekemään tarpeeksi turvallisia laitteita.

Paineastiamääräysten tunteminen on toisaalta tärkeä kilpailutekijä siirrinten viennissä. Kunkin maan paineastialainsäädännön hallitseminen onkin viennin ehdoton edellytys.

Teollisuuslämmönsiirritimet kootaan Heinolan tehtaalla omassa hallissa. Tuotantopäällikkö Pentti Laitinen vastaa siirrinten valmistuksesta. Hänen alaisuudessaan

Projektipäällikkö Vesa Jäppinen ja tuoteryhmä 3:n päällikkö Harry Sundberg lämmönsiirrinten kokoonpanohallissa. Etualalla lämmönsiirtimiä, joista puuttuvat vaippa ja sisäputket.

on myös mm. kattilanvalmistus Heinolan tehtaalla.

Vesa Jäppinen kertoo lämmönsiirrintalalla kilpailukyvyn suuresti riippuvan

siitä, miten edullisesti siirrintä valmistetaan. Työnjohtaja Leo Finskan osuus on tässä ratkaiseva: tarkka työnjärjestely ja pi-

tävä valmistusaikataulu luovat edellytykset nopealle läpimenoille ja toimitusajoissa pysymiselle.

Lämmönsiirrin koostuu vaipasta, päätylevyistä, ohjauslevyistä ja sisälläolevista putkista. Siirtimen vaippa valmistetaan Heinolan tehtaan levykoneistamossa.

Pääty- ja ohjauslevyt valmistetaan niin ikään itse, leikataan ja piirrotuksen jälkeen porataan niihin reiät.

Lämmönsiirtimen sisään tulevat putket valmistetaan joko putkikoneistamossa tai tilataan ulkoa.

Kokoonpanohallissa tärkeimmät koneet ovat hitsauskoneet ja aarpora. Myös mittausvälineet ovat tärkeitä laitteita siirtimiä koottaessa; siirrinten jalat,

Lämmönsiirtimien päätylevyjen piirrotuksessa määrätään levyihin porattavien reikien paikat. Piirrotustyötä tekemässä Matti Saarenkoski.

Lämmönsiirtimen valmistus vaatii paljon hitsaustyötä.

Lämmönsiirritimet hyvin kaupaksi:

Energian säästö lisännyt kysyntää

"Teollisuudessa käytettävien lämmönsiirtimien markkinat ovat tällä hetkellä hyvät. Heinolan tehtaan tuotanto on myyty helmikuun loppuun ja ensi vuoden koko tuotantokapasiteetista on jo myyty noin 40 prosenttia", kertoo vientipäällikkö Olavi Toivonen.

Teollisuuslämmönsiirtimen käyttö on viime vuosina lisääntynyt, kun energian säästäminen on käynyt välttämättömäksi. Varsinkin prosessiteollisuudessa yritetään lämpö pitää prosessin sisällä tai käyttää se muuten hyödyksi, eikä sitä päästetä esimerkiksi jäteveden mukana pois.

Teollisuuslämmönsiirtimen hinta vaihtelee 10 000 markan ja 1,5 miljoonan markan välillä. Kallein Hei-

Siirtimien valmistuksessa tärkeimmät päätökset tekee tämä ryhmä: vas:lla vientipäällikkö Olavi Toivonen, keskellä tuoteryhmän päällikkö Harry Sundberg ja oikealla projektipäällikkö Vesa Jäppinen.

nolan tehtaan valmistama lämmönsiirrin on maksanut 1,2 miljoonaa markkaa. Keskimäärin teollisuuden käyttämät lämmönsiirritimet maksavat 80—100 000 markkaa. Siirtimien hinta ei riipu niinkään koosta, vaan käytetystä materiaalista.

Tuotannosta suurin osa menee kotimaahan. Viennin osuus on noin 30 prosenttia. Sen osuus on viime vuosina lisääntynyt. Kotimaassa Heinolan tehtaan markkinaosuus on noin kolmannes, samoin kuin toisen suuren kotimaisen valmistajan A. Ahlström Oy:n.

Tärkeimmät vientimaat ovat pohjoismaat ja Neuvostoliitto. "Ruotsissa ja Norjassa meillä on oma vientiagentti. Ruotsin agentti myy pelkästään teollisuuslämmönsiirtimiä ja vienti-

sinne onkin sen ansiosta selvästi lisääntynyt", sanoo Toivonen.

Neuvostoliittoon menevät lämmönsiirritimet ovat pääasiassa alihankintatöitä. Parhaillaan on tekeillä 81:n lämmönsiirtimen sarja, jotka asennetaan Suomesta Neuvostoliittoon tilattuihin laivoihin.

Näiden maiden lisäksi lämmönsiirtimiä on myyty eri puolille maailmaa. Pahimpina ulkomaisina kilpailijoina Toivonen näkee ruotsalaiset, sekä halvan työvoiman maat, kuten Espanjan, Italian ja Jugoslavian.

Heinolan tehtaalla teollisuuslämmönsiirrinten valmistus työllistää yhteensä noin 45 henkilöä. Tuoteryhmän liikevaihto on 15 miljoonan luokkaa.

Mikä on lämmönsiirrin

Lämmönsiirrin on laite, jota käytetään lämmön siirtämiseen toisesta nesteestä tai kaasusta toiseen ilman, että nämä aineet joutuvat toistensa kanssa kosketuksiin. Kosketuspinnan muodostavat tavallisimmin pienet putket, joita käytetään yhteen lämmönsiirtimeen useita kappaleita.

Lämmönsiirtimiä on yleensä myös kaikissa lämmitys- ja jäähdytyslaitteissa, esimerkiksi auton jäähdyttäjällä on lämmönsiirrin samaten kuin myös auton lämmityslaite.

Lämmönsiirtimiä käytetään kemian teollisuudessa, höyryn kehityksessä lämmityshöyryksi tai turbiineja varten sekä mm. ydinreaktorin kehittämän lämmön pois siirtämisessä.

Kaukolämmitykseen siirryttäessä on lämmönsiirrinten kysyntä kasvanut, koska kaukolämpöputkessa liikkuvaa puhdistettua vettä ei haluta päästää lämmitettävän talon pattereihin. Siirrin tarvitaan myös veden paineen alentamiseksi talon pattereihin sopivaksi.

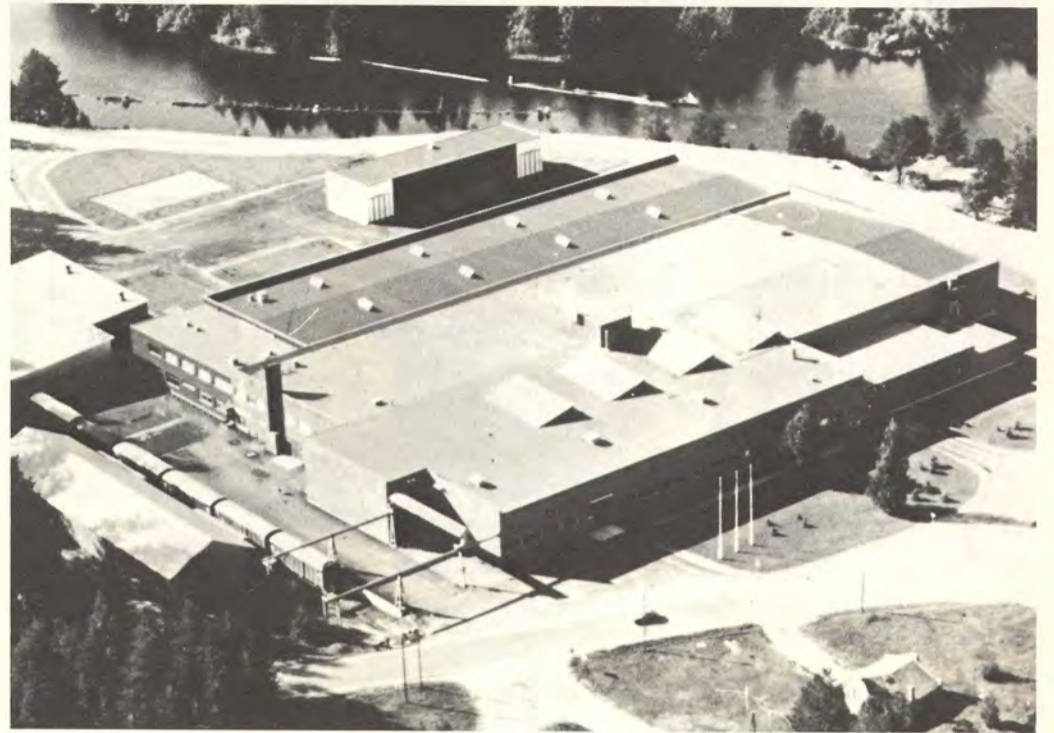
Energian hinnan nousu on omalta osaltaan lisännyt lämmönsiirrinten kysyntää. Monessa tapauksessa samaa vettä voidaan käyttää sekä jäähdytys- että esilämmitys-tarkoituksiin lämmönsiirtimien avulla. Mm. alkoholin valmistuksessa lauhduttamisessa lämmin vesi voidaan johtaa esilämmittämään rankkia ja sen jälkeen lauhduttamiseen.

Osakkuusyrittäksellä merkkipäivä Viira Oy vietti 50-vuotisjuhlaa

Helsingistä Juankoskelle 13 vuotta sitten muuttanut Viira Oy on kasvanut Pohjoismaiden johtavaksi viiranvalmistajaksi sekä määrällä että laadulla mitattuna. Kotimaassa sen markkinaosuus on tänä aikana noussut kaksinkertaiseksi eli yli 40 prosentin, vaikka kansainvälinen kilpailu on koko ajan kiristynyt.

Elokuun 28. päivänä 50-vuotisjuhlaan viettänyt Viira Oy syntyi ruotsalaisen Gusums Bruk Ab:n tietotaidon ja pääoman varassa. Vuonna 1961 Viira Oy — silloinen Suomen Metallikutomo Oy — vapautui ruotsalaisesta omistuksesta kymmenkunnan suomalaisen mestäteollisuusyrityksen ostettua Gusumin osuuden.

Viirat maksavat pronssista valmistettuina keskimäärin 30 000—75 000 mk kappaleelta. Tällainen viira kestää koneessa keskimäärin viikon. 20 000—120 000 mk maksavien muoviviirien kestoikä vaihtelee muutamasta viikosta useaan kukauteen.

Ilmakuva Viira Oy:n tuotantolaitoksesta Juankoskella.

Juankosken viiritehdasta on laajennettu kolmeen otteeseen, nykyisellään sen kapasiteetti on mitoitettu 60 prosenttiin asti. Tehtaan vienti avautui 1970-luvulla. Viennin osuus on viitisen prosenttia, päävientimaa on Neuvostoliitto.

Suurimmat Viira Oy:n tekemistä viiroista ovat 80-metrisiä ja yli 10 metriä leveitä. Ne kuljettavat paperimassaa koneen määrässä päässä jopa yli 1 000 metrin minuuttinopeudella.

Viiraja kudotaan keskeytyvässä kolmivuorotyössä

23 koneella. Viira Oy työllistää Juankoskella noin 220 ihmistä. Yhtiön hallinto ja myynti toimivat Helsingissä.

Viira Oy kuuluu Kymi-yhtiön osakkuusyrittäksi. 25 prosenttia juankoskelaisyrittäjien osakeista on Kymi-yhtiön omistuksessa.

Turhaan annettavat tiedot kartoitetaan

Ekonomi Jarl Ginman selvittelemässä tiedon antamisen keventämisprojektia siihen osallistuville.

Yrityksen julkisen hallinnon ja erilaisten järjestöjen taholta kohdistuvat kyselyt eli tietovaatimukset pyritään järjestyttämään. Kymi-yhtiö on pyydetty mukaan valtiovarainministeriön käynnistämään ns. tiedon antamisen keventämisprojektiin. Kolmen viikon aikana yhtiössä tutkitaan, mitä tietoja viranomaisille ja järjestöille annetaan. Sen jälkeen tutkitaan, miten tiedon antamista voidaan järjestyttää.

Kymi-yhtiössä kartoitetaan erityisesti niiden henkilöiden näkemyksiä, jotka jou-

tuvat kyselyistä johtuvan paperisodan kanssa tekemisiin. Tällaisia henkilöitä yhtiössä ovat lähinnä hallinto- ja toimistopäälliköt, laskentapäälliköt sekä osa sihteeristä.

Kartoituksen piiriin kuuluvat yhtiön kaikki toimialat Metallia lukuunottamatta. Alunperin vain lakisääteisiin kyselyihin rajoitettu hanke on yhtiössä laajennettu koskemaan kaikkia tietovaatimuksia, paitsi kertaluonteisia kyselyjä ja toimintaan itsestään selvytensä kuuluvaa kirjanpitoa tms.

Kartoituksessa pyydetään vastaajia määrittelemään, miksi tietovaatimukset ovat epärationaalisia ja turhalta tuntuvia. Epäkohtiin pyydetään myös parannusehdotuksia.

Tutkimus alkoi Kymi-yhtiössä 26.8. ja päättyi 16.9.

Kunnostustöitä 2 miljoonalla Karkkilan tehtaalla

Kymin Metallin Karkkilan tehtaalla on saatu valmiiksi noin 2 miljoonan markan korjaus- ja muutostyöt. Työkohteita oli viitisenkymmentä. Noin 90 prosenttia töistä tehtiin heinäkuussa olleen lomaseisokin aikana.

Fiskars-lämpökäsittelyyูนin muuttamisen öljylämmitteisestä sähkölämmitteiseksi lasketaan yhdessä eristyksen parantamisen kanssa säästävän energiaa noin 100 000 markan arvosta vuosittain.

Automaattivalimossa tehtiin normaali vuosihuolto ja uusittiin valukappaleiden

tärykuljettimet. Kuljettimien arvo on noin 500 000 markkaa.

Hiekkapuhallusruiuskujen poistopuhallin suodattimien uusittiin myös kesäseisokin aikana. Uusiminen nostaa suodattimen erotuskyvyn 99,9 prosenttiin.

Tehtaan sähköpääkytkin-aseman viisi katkaisijaa sekä 1,6 MWA:n jakelumuntaja keskuksineen uusittiin ja Asea II:n lämpimänäpito-uuni sai uuden vuorauksen.

Samalla kun valukappaleiden maalaamon kapasiteettia lisättiin, maalaamo myös peruskorjattiin.

Metalli maatalousnäyttelyssä

Tämä pari, Raili Jäppinen ja Ahti Jaakola (oik.) Kymin Metallin Heinolan tehtaan vakiotuotteiden myyntiosastolta on kesän aikana jakanut maatalousnäyttelyssä tietoa Kymi-yhtiön valmistamista lämmityskattiloista. Kouvolassa pidetyssä maatalousnäyttelyssä esiteltiin Högfors 04-maatalakattilaa, kiinteiden polttoaineiden kattilaa Högfors 10:ä sekä varaajaa. Samat tuotteet olivat esillä Suomenjoen maatalousnäyttelyssä. Pirkanmaan messuilla Kangasalalla kattilasesittelyä vahvistettiin Ergi 16-kattilalla. Kangasalan messuilla apuna esittelyssä oli Kerttu Valojää ja Suomenjoella Kauko Styrman.

yhteet ja nostosilmukat on asetettava täsmälleen oikeaan paikkaan.

Kokoonpanohallissa työskentelevät ammattimiehet ovat valtaosaltaan levysepiä ja hitsaajia. Työ on arvostettua, siitä johtuu myös miesten pieni vaihtuvuus. Töiden vaikeus ja vaativuus kasvattaa puolestaan ammattilypeyttä.

Lämmönsiirrin kootaan työntämällä putket pääty- ja ohjauslevyissä olevien reikien lävitse, ja asentamalla sen jälkeen siirtimen vaippa rakennelman päälle. Usein vaippa työnnetään valmiina putkena "sisäosien" päälle.

Ennen lämmönsiirtimen toimittamista siihen lisätään jalat tarvittaessa, yhteet nesteiden tai kaasujen johtami-

seksi siirtimeen ja sieltä pois sekä kulloinkin tarvittavat muut liittimet. Jokainen hitsausauma tarkistetaan röntgensäteillä ja laitteet koeponnistetaan tiiviiden tarkistamiseksi.

Viime vuonna valmistettiin yhteensä noin 200 lämmönsiirrintä. Tänä vuonna tuotannon arvellaan nousevan 250:een.

Siirtimiä tehdään monen kokoisia: pienimmät ovat halkaisijaltaan 150 mm, suurimmat kolmimetrisiä. Pituudet vaihtelevat metristä kolmeentoista metriin. Ylärajan siirrinten valmistamiselle asettaa niiden paino, sillä yli 60 tonnin painoisia kappaleita on hankala käsitellä.

Lämmönsiirrin kootaan työntämällä putket pääty- ja ohjauslevyissä olevien reikien lävitse. Tarkkuutta vaativassa työssä Raimo Partio ja Teuvo Taskinen.

Toivosilla menestystä

Toivosen veljekset Mauri, Antero ja Aulis ovat kilpailuissa ja harjoittelussa hyvänä henkisenä tukena toinen toisilleen.

Oli todella vahinko, että Kuusankosken Kymin- tehtaan harjoituskenttä tehtiin aikanaan vain 88- metriseksi.

Kun Antero Toivonen 12 vuotta sitten rupesi keihäänheittäjäksi, hän päätti, että joskus keppi lentää vielä kentän mitan.

Kalevan kisoissa Oulussa se sitten lensi. Tulok- sena oli 88.62 ja ensimmäinen Suomen mestaruus.

"Nyt pakkaa ajattelemaan, että olisihan se kenttä voinut olla 90-metrinenkin", sanoo 32-vuotias mes- tari itse.

Suomen mestaruuttaan sai Antero Toivonen jahda- ta turhaan kahdeksan ker- taan, nyt yhdeksännellä ker- ralla se tuli. Kerran aikai- semmin hän on ollut mita- leilla, Turussa 1976 tuli pronssia. Kolme kertaa mies on ollut neljäs.

Mittarikorjaaja Toivosen arki on työn tekemistä, sitä ei juuri keppiä päivällä hei- tellä, muuta kuin työn jäl- keen. "Työmies ei voi tinkiä kahdeksan tunnin työstään. Hyvähän se on, että on toi-

ta, mutta ei siinä paljon heit- täjänä herkisty", kertoo Toivonen.

Harjoitteluun kuluu päi- visin aikaa 2—2,5 tuntia. Se aika on otettava illasta. Muut huippuheittäjämme harjoittelevat kaksi kertaa päivässä. Mutta silti keppi on lentänyt tänä vuonna Toivosen kädestä yli 1 000 kertaa, 30—40 kertaa illas- sa, kolme kertaa viikossa, noin keskimäärin.

Tulevaisuuden tavoitteita ei tuore Suomen mestari it-

sellään kerro sen kum- memmin olevan. Kansalli- sella tasolla aikoo kuulema vaatimattomasti viskellä 5—6 vuotta eteenpäin, sikäli kun terveys myöten antaa. Urheilijat kun tunnetusti ovat sairasta väkeä.

Tämän vuoden Antero kertoo tosin menneen hyvin, mitään suurempia louk- kaantumisia ei ole sattunut.

Yhtiöltä Antero toivoisi hieman myönteisempää suhtautumista urheilijoihin, varsinkin kun on kyse A-luo- kan urheilijoista. Myönteis- emmällä suhtautumisella hän tarkoittaa sitä, että suu- rempiin kilpailuihin saisi hieman paremmin palkallista vapaata. Palkatonta va- paata on järjestynyt ja sitä Antero toivoo jatkossakin saavansa.

Tavoite oli 19 metriä

Toivosen veljesten mitali- putken avasi Kalevan ki-

soissa nuorin veli Aulis, joka kuulassa otti hopeaa heti vuosikautia Suomen kuulan- työntöä hallinneen Reijo Ståhlbergin jälkeen. Tulos oli 18.79, joka syntyi viimeisellä yrittämällä.

Viikkoa aikaisemmin hän oli työntänyt ennätyksensä 19.18, joka jo hieman enteili hyvää sijoitusta Suomen mestaruuskilpailuissa. Samalla tuli saavutettua kesän tavoite 19 metriä.

"Tulevaisuudesta en tällä hetkellä osaa sanoa juuri mitään. Kaikki riippuu harjoitteluolosuhteista ja työ- paikasta. Tutustun lähiai- koina uuteen harjoituspaikaan ja sen pohjalta laadin sitten harjoitteluohjelman", sanoo 25-vuotias kuulan- työntäjä Toivonen.

Aulis valmistui sähköteknikoksi Mikkelin teknillisestä oppilaitoksesta viime ke- väänä ja on ollut kesän yhtiön sähkökorjaamolla sähköasentajana. Työt loppui- vat kuitenkin elokuun 28. päivä ja uudesta työpaikasta ei ole vielä tietoa.

Harjoittelunsa Aulis ker- too olleen viime talvena täysin erilaista kuin aikaisem- min. "Määrällisesti harjoit- telin vähemmän, koska harjoittelu keskittyi pääasiassa viikonloppuihin, jolloin olin käymässä kotona tai leireil- lä. Mutta harjoittelun piti sitten olla sitä hurjempaa."

Näin kesäaikana kuulan- työntäjä Toivosen harjoit- telu on ollut lähinnä herkkyy- den etsimistä ja nopeuden li- säämistä. 130-kiloinen 187 senttiä pitkä mies on pyrhä- dellyt 30 metrin vetoja, jotta lisää nopeutta saataisiin jal- koihin ja sitä myöten itse työntöön.

Toivosen veljeksistä van- hin, 36-vuotias Mauri, joka on töissä PK 18:lla, heittää Anteron tavoin keihästä. Keppi on parhaimmillaan lentänyt 77.18. Kalevan ki- soissa hän pääsi loppukil- pailuun heitettyään karsin- noissa 76.50. □

Susa

Kiljavan nummella Nur- mijärvellä kanervikko kukki ja syysillan kirkas auringon- valo punasi petäjien rungot. Yhtiön kesäkisoja vietettiin SAK:n ammattiyhdistyspis- tolla Kiljavalla. Oli juhla- kilpailut. Kesäkisat järjes- tettiin nyt 40:n kerran. Järjestäjänä olivat karkkila- laiset. Tehtaan yhtiöläisur- heilijat, naiset ja miehet, oli- vat yhteisvoimin järjestäneet kisat ja omatoimisesti he myös hoitivat ne alusta lop- puun saakka. Kaikki onnistui oivallisesti.

Sää suosi kilpailuja, kuten aina ennenkin. Kovia otte- luita käytiin niin lentopal- lossa kuin kyykässä. Maas- to-ottelu on kova laji sekin, se vaatii sekä taitoja että voimaa. Reijo Mauno sai luontopolun parhaimmat pisteet. Kysymykset olivat siksi konkreettisia, että saa- vutus on hyvä. Paljon kiitos- ta sai luontopolun suunnit- telu ja hoito kokonaisuudes- saan.

Juhlakisoja juhlistamaan oli kutsuttu Risto Lindfors Karkkilasta, mies joka osal- listui jo vuonna 1937 yhtiön ensimmäisiin kesäkisoihin. "Hän voitti aina kuulan- työntö", sanoi Esko Virta- nen Hallasta. Esko muistaa sen niin hyvin, koska hän itse oli ikuinen kakkonen. Hän kertoi sanoneensa Lindforsille, että "jää nyt edes kerran pois, että miekin jos- kus voittaisin."

Risto Lindfors jakoi lo- ppetajaisilaisuudessa palkin- not maastokilpailun parhail- le.

Juhlakilpailuissa oli mui- takin kunniavieraita, nimit- täin Matti Eskola Salosta ja Leo Savolainen Karkkilasta, kovia urheilumiehiä molem- mat.

Sattumalta osui kyykkä- kentän laidalle myös Paperi- liiton puheenjohtaja Antero Mäki seurueineen. Kiinnos- tuksella hän seurasi Kymin- tehtaan ja Karkkilan naisten kyykkäottelua: voittaako paperi metallin. Ja voittihan se. Loppuottelu Kyminteh-

das—Voikkaa näytti kiin- nostavan sekin Paperiliiton johtajaa. Paperi vastaan pa- peri. Eihän siinä enää ollut mitään jännäämistä, mutta todistetuksi tuli, etteivät Kymin naiset ole mitään mämmikouria!

Viime lehdessä oli Susan tempaamissa jutuissa yksi painovirhe. Tämän historial- lisen tapauksen takia oikai- semme sen, vaikka juttu ja asia eivät siitä muutukaan. Maunola oli nimittäin ereh- dyksessä Mannola ja juttu oli näitä Rihulan Eikan mai- noita yhtiöläiskaskuja.

Tähän perään voimme nauttia parit "rihulat" ta- pauksen kunniaksi.

Ennen vanhaan oli tapa- na, että Kymin puolen Hankalinjan pojat heittelivät lumipalloja nuoskalu- mien aikaan läheiseltä vuo- relta alas laaksoon. Sattui kerran, että Oipi L:n tähtäys meni liian pitkäksi ja pallo lensi varastokirjuri Taavi Miettisen makuukamarin tuplaikkunasta sisään. Kun pojat hiipasivat alas vuo- relta, oli Miettis-Tassu muu- tamien naiseläjien kanssa odottamassa pahantekijöitä. "Paikkaa se miehuutesi kunnialla", sanoi Tassu äs- sää sihauttaen hänelle omi- naisella tavalla. "Minun miehuuteni kunnia ei riitä noin suureen reikään", vas- tasi siihen Oipi.

Sähkömies Esko K. käveli joskus pula-aikana Kymin paloaseman sivuitse sellu- tehtaalle päin. Paloaseman luona oli ryhmä miehiä töis- sä. Eräs heistä tokaisi Esko- le: "Hei Esko, tules tänne vähän valehtelemaan!" "Ei täs nyt joulua, kun tehtaan- kauppaan on tullu silakoi", sanoi Esko ja meni meno- jaan.

Seuraavana päivänä tapa- si joku alussa mainituista miehistä Eskon ja sanoi: "Eihää siel tehtaankaupas mitää silakoi ollu." "Eihää siel ollukkaa, mut työhän pyysitten minuu valehtele- maa", sanoi siihen Esko.

Kesän päätteeksi juhla Verlassa

Näin lensi saapas. Apul.myyntipäällikkö Jörn Söderholm oik. katselee, miten "nappiin" saapas dipl.ins. Alexander Schosch- koffin heittotyylillä lentää. Yleisöä kertyi jännäämään jokai- sen kilpailupaikan ympärille.

Koko perheen elojuhlan järjestivät Kymintehtaan ja Voikkaan Mestarikerhot sekä Virkamiesklubi Verlassa jo kuudennen kerran. Elo- kuun 19:n päivän ilta elkeni poudaksi, mutta siitä huolimatta väkeä ei ollut kuin pari sataa henkeä ja si- tä ehkä puolet lapsia. Perin- teisessä juhlassa oli perin- teinen ohjelma: Voikkaan työvään soittokunta puhalti Paavo Janhusen johdol- la, juhlakansa heitteli saap- asta, proppia, tikkaa, ren- kaita, lapsille oli elokuvia. Rakovalkea paloi keskellä kenttää ja tervasoihdut sen laidoilla. Riemurihessä esiin-

tyi taikuri Matti Purho ällis- tyttävine temppuineen. Ter- vetuliaispuheen piti teknik- ko Martti Ollikainen ja juh- lan juonsi oivallisesti rehtori Esko Niittymäki (kuva).

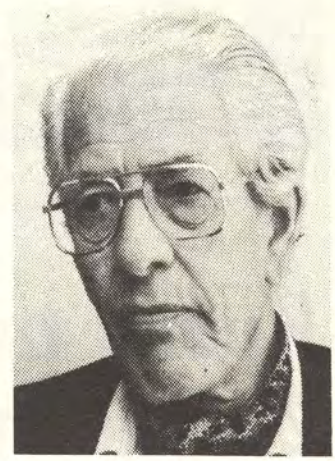
"Rakkaat kymiläiset, esi- miehet, työtoverit ja ystäv-ät! Nöyrät kiitokseni huo- maavaisuudestanne merk- kipäiväni johdosta." Näin sydämellisin sanoin haluaa Gustaf Husman kiittää huomionosoituksesta 70- vuotispäivänään 6.8.

Gustaf Husman on yhtiön metsäosaston entinen konttoripäällikkö ja myöhem- min tilintarkastaja. Hän viettää nyt eläkepäiviään Kuopiossa.

Savo ja nimenomaan Kuopio ovat hänelle tuttuja, olihan hänen ensimmäinen toimipaikkansa Savonlin- nassa astuttuaan Kymi-yhti- ön palvelukseen v. 1947. Kuopioon hän siirtyi v. 1952 metsäosaston itäisen piiri- kunnan konttoripäälliköksi. Metsäosastolla tilintarkasta- jana hän toimi vuodesta 1965 eläkkeelle siirtymiseen- sä vuoteen 1976 saakka.

Gustaf Husmanin merk- kipäivän johdosta oli Savon Sanomissa julkaistu hänestä toimittaja Irma Kokkosen haastattelu. Siitä lainaamme seuraavan otteen:

"Konttoripäällikkö Gus- taf Husmanin sydäntä lähel- lä on ollut aina pohjoismai- nen yhteistyö. Jo nuoruus- vuosina koulukaupungis- saan Loviisassa hän sai ensi- mmäiset kontaktit, kun parikymmenkesäisenä nuo-

G. Husman kiittää

rukaisena vietti pari rikasta vuotta Islannissa sillinkalastajana.

Savonlinnassa ollessaan hän oli mukana 1949 ensi- mmäisissä pohjoismaisissa ystävyyskaupunkien kisois- sa tennisjoukkueen mukana. Pohjola—Nordenin puheen- johtajana hän oli Kuopiossa 1955—1965 ja liittohallituk- sessa usean vuoden ajan. Hänen puheenjohtajakautea- naan kaupungin 175-vuotis- juhlassa nimitettiin ystä- vyyskaupunkien ensimmäi- set kunniaporvarit ja hänen toimestaan on kaupungis- samme ns. pohjoismainen toimittajastipendi."

Niittylahdessa neuvoteltiin

Ammattiosastojen yhteiskokouksen osanottajia Niittylahden päärakennuksen rappusilla.

Kymintehtaan naisten kyykkäjoukkue vas:lta Riitta Mykrä, Ritva Laine, Leila Hokkanen ja Tuovi Nyholm.

Yhtiöläisurheilua juhlittiin

40. kesäkiat Kiljavalla

Yhtiön 40. kesäkiat järjestettiin Kiljavalla ammattiyhdistysopistolla 22.—23.8. Juhlakisoihin osallistui noin kaksisataa kilpailijaa. Lajeina olivat maastokilpailu, luontopolku, kyykkä ja naisten lentopallo. Kymintehtaan Reijo Mauno voitti luontopolun, Kuusanniemen Seppo Häkkinen maastokilpailun, kyykän A-sarjan paras oli Kymintehdas ja B-sarjan Heinola. Naisten kyykän voitti Kymintehdas samoin kuin naisten lentopallonkin.

Koska oli kyseessä juhla-kiat, oli Karkkilassa valettu juhlamitali, jonka saivat kaikki kilpailujen osanottajat. Niin ikään lauantai-illan juhlassa oli yllätyksenä nelikerroksinen syntymäpäiväkakku kynttilöineen. Kakku oli niin valtava, että siitä riitti jokaiselle kahdellesadalle henkilölle. Iltajuhlassa esiintyi mm. imitaattori Reijo Salminen.

Juhlakilpailujen isäntä Karkkilan tehdas onnistui kilpailujen järjestelyissä aivan erinomaisesti. Ilmassa oli todella juhlan tuntua.

Tulokset:

Lentopallo: 1) Kymintehdas 12 pistettä, 2) Salo 8, 3) Voikkaa 8, 4) Karkkila 6, 5) Heinola 6, 6) Kuusanniemi 2, 7) Halla 0.

Tasapisteiden sattuessa keskinäinen ottelu ratkaisi paremmuuden.

Joukkueiden parhaat pelaajat: Ritva Laine Kymintehdas, Taina Virtanen Salo, Betty Puholainen Voikkaa, Raili Meri Karkkila, Elli Väisänen Heinola, Anita Iiskola Kuusanniemi ja Leila Hautala Halla.

Luontopolun parhaat pisteet nappasi Reijo Mauno.

Lentopallo-ottelujen tulokset: Kymintehdas—Halla 30—3, Kuusanniemi—Salo 13—30, Karkkila—Heinola 32—30, Voikkaa—Kymintehdas 22—30, Halla—Kuusanniemi 13—30, Salo—Karkkila 30—18, Heinola—Kymintehdas 20—30, Voikkaa—Halla 30—1, Karkkila—Kuusanniemi 30—7, Heinola—Salo 30—27, Kuusanniemi—Voikkaa 9—30, Kymintehdas—Karkkila 30—7, Halla—Heinola 12—30, Salo—Voikkaa 30—21, Kuusanniemi—Kymintehdas 3—30, Karkkila—Halla 30—5, Voikkaa—Heinola 31—29, Kymintehdas—Salo 30—27, Heinola—Kuusanniemi 30—10, Karkkila—Voikkaa 30—32, Salo—Halla 30—7.

Maasto-ottelu (yleinen): 1) Seppo Häkkinen Ku virhepist. 10, 2) Kauko Mynttinen Ha 11, 3) Raimo Timonen Ku 17, 4) Raimo Mäkinen Ky 23, 5) Väinö Koponen Ka 33, 6) Heikki Martikainen Ju 35, 7) Esa Koski Ha 37, 8) Timo Pasanen Ju 42, 9) Olavi Tuominen Vo 48, 10) Raimo Kujala Ky 48.

11) Jorma Lyytinen He 52, 12) Tapani Koskinen Sa 69, 13) Juha Äyräväinen Ha 79, 14) Toivo Nissinen So 96, 15) Matti Partanen So 103, 16) Mauno Kauppila Ka 106, 17) Heikki Lipsanen Ka 181, 18) Lauri Nissinen So 214.

40 vuotiaat: 1) Seppo Mäkinen Ku 29, 2) Kauko Pylkkänen Ky 37, 3) Lauri Kukkonen Vo 58, 4) Martti Tiainen Ju 71, 5) Heikki Mikkela Vo 87.

Kyykkä A-sarja: 1) Kymintehdas 8, 2) Kuusanniemi 6, 3) Voikkaa 4, 4) Karkkila 2, 5) Salo 0.

B-sarja: 1) Heinola 6, 2) Juantehdas 4, 3) Halla 2, 4) Myyrmäki 0.

Naiset: 1) Kymintehdas 8, 2) Voikkaa 8, 3) Karkkila 6, 4) Kuusanniemi 0, 5) Salo 0, 6) Halla 0.

Luontopolku: 1) Reijo Mauno Ky 15 pist., 2) Lasse-Pekka Aalto Ka 13, 3) Hannu Tervapuro My 12, 4) Ritva Rätt Ky 12, 5) Elvi Vetteranta Sa 12, 6) Jorma Lyytinen He 11, 7) Erkki Suitia My 10, 8) Leo Puljava Ku 10, 9) Tellervo Vepsäläinen Ka 10, 10) Aila Puranen Ha 9, 11) Risto Lehti Sa 9, 12) Heikki Mikkela Vo 9, 13) Veikko Pasi Vo 9, 14) Terttu Salama Vo 9, 15) Urho Rantaharju Vo 8, 16) Pauli Kastinen He 8, 17) Matti Hyvönen My 8, 18) Markku Anttila Vo 8, 19) Eero Tiainen Ju 8, 20) Kalevi Hartikainen Vo 8, 21) Reijo Surakka He 7, 22) Hannu Aarnio Ka 7, 23) Hannu Virtanen Ku 7, 24) Pertti Liikala So 7, 25) Tuula Tervapuro My 7, 26) Juha Äyräväinen Ha 6, 27) Esko Virtanen Ha 6, 28) Siiri Etholén Ka 6, 29) Esa Koski Ha 6, 30) Kari Mattila He 6, 31) Esko Holländer Ju 6, 32) Kauko Pylkkänen Ky 6, 33) Maila Sani Vo 6, 34) Erkki Utunen Ky 6, 35) Pertti Nurmilaukas Ku 5, 36) Pentti Hartikainen So 5, 37) Arvi Julkunen Ju 5, 38) Jukka Kostamo Sa 5, 39) Raimo Toivonen Ku 5, 40) Irma Korjus Ha 5, 41) Lauri Nissinen So 4, 42) Seppo Suoknuuti Ky 4, 43) Raimo Partio He 4, 44) Mauno Ripattila Ky 4, 45) Esa Vepsäläinen Ka 4, 46) Antti Laiho Sa 4, 47) Maria Hasari Ku 4, 48) Olavi Lehtinen Vo 4, 49) Timo Pasanen Ju 4, 50) Veikko Topo Vo 4, 51) Henry Salomaa He 4, 52) Mauri Tani Ha 3, 53) Veikko Kivelä Ha 3, 54) Niilo Ukkonen Ky 3, 55) Kaarlo Jokinen Ju 3, 56) Arnold Järvinen Ky 2, 57) Toivo Nissinen So 1.

Kuusaa-laisille

Asunto myytävänä

Arava-lainoitettu asunto-osake 3 h + k = 70 m² myytävänä. Osoite: Maunukse-lantie 14, Kuusankoski. Läh. tietoja antaa asunto-asiainsihteeri Eeva Autio puh. 951—402296.

Askartelupajoissa alkaa toiminta

Kymin ja Voikkaan askartelupajoissa alkaa syys-toimintakausi ma 14.9. Ilm. 10.9. mennessä puh. Kymintehdas (40)2293 ja Voikkaa 89012/124. Työillat ovat maanantaista perjantaihin klo 17—21. *Eläkeläisten askarteluajat* ovat Voikkaalla tiistaisin ja torstaisin klo 12—16.

Pyydyskalastusta Lappalalla

Lappalan majoilla oleskelunsa aikana henkilö voi harrastaa pyydyskalastusta Kymi-yhtiön omalla vesialueella. Kalastus on kielletty 22—45 mm:n silmäkoon verkoilla. Asiasta saa tarkempia tietoja Kymin sosiaaliosastolta.

Sieninäyttely Voikkaalla

Sieninäyttely on Voikkaan seuratalossa ke 9.9. klo 12—17 ja to 10.9. klo 11—16. Tilaisuudessa on myös sienien tunnistamiskilpailu.

Omenakurssi Voikkaalla

Omenaruokakurssin 'Osataan omenasta' pitää kotitalousteknikko **Maija-Leena Prusi** ke 23.9. klo 18.30 Voikkaan seuratalossa. Ilm. Voikkaan sosiaaliosastolle 21.9. mennessä puh. 89012/124.

Naistenkerhot

Akanat aloittavat syys-toimintakauden Toimelassa ke 16.9. klo 19. **Ykköset** kokoontuvat kerhoiltaansa Toimelassa ti 22.9. Toiminnanjohtaja Merja Viinikainen esitelmöi terveystä edistävistä elintavasta. **Kakko-**set aloittavat syyskauder Toimelassa to 17.9. klo 19. Emäntinä ovat Kielot. **Vilhelmiinat** kokoontuvat kerhoiltaansa Voikkaan seuratalossa to 17.9. klo 19. Kotitalousteknikko Prusi kertoo kompostin valmistamisesta.

Urheilua

Kuntoilijat lähtökuoppiin

Uusi kuntokausi alkaa 1.9. Kuntokortteja on saatavana sosiaaliosastoilta ja urheiluyhdysmiehiltä.

Yhtiön lentopallokiat Salossa 19.—20.9.

Henkilö-uutiset

Paperi

Kuusankoski Työtekniikko Heikki Lindén Porvoon tehtaalta on 3.8. siirtynyt instrumentti-osastolle.

Eläkepäiville

Paperi

Kuusankoski Sekatyöntekijä **Onni Häkkinen** (38 palvelusvuotta), uudestaan rullaaja **Erkki Väisänen** (38), lähetyksraportoija **Eva Kettula** (33), massankäsittelijä **Heikki Leino** (23), siivooja **Laura Suursalmi** (21), puutarhatyöntekijä **Kalevi Pusa** (20) ja rakennustyöntekijä **Eila Tiro** (11).

Merkkipäiviä

Kuusankoski

Koneasentaja **Tauno Ukola** sellulta täyttää 50 vuotta 4.9. Hän on syntynyt Kuusankoskella. Yhtiön palvelukseen hän tuli vuonna 1948 Kymin sellutehtaalle. Nykyisessä tehtävässään hän on ollut vuodesta 1977 alkaen.

Perustuotanto

Soinlahti Tekniikko **Juhani Saatsi** on 12.8. otettu yhtiön palvelukseen työnjohtajaksi kunnossapito-osastolle. Autotekniikko **Matti Neuvonen** on 7.8. eronnut yhtiön palveluksesta.

Kemia

Kuusankoski Tuotekehityspäällikkö **Folke Malmström** on 14.8. eronnut yhtiön palveluksesta.

Perustuotanto

Kuusankoski Jätealtaan hoitaja **Veikko Penttilä** (43) ja viilaaja **Erkki Rantanen** (36).

Halla Siivooja **Taimi Vanhala** (24), sahatyöntekijä **Vilho Hämäläinen** (18) ja tukki-työntekijä **Olavi Laari** (12).

Metalli

Karkkila Laitosmies **Eero Jumpponen** (31), kirvesmies **Erkki Toivonen** (31) ja senkka-muurari **Veijo Luttinen** (27).

Heinola Joukkotuotteiden kokooja **Esko Nieminen** (14).

Työkoneenkuljettaja **Veikko Hall** kuljetusosastolta täyttää 50 vuotta 10.9.

Kennonkorjaaja **Raimo Sipola** klooritehtaalta täyttää 50 vuotta 16.9.

Hypo-osastonhoitaja **Leevi Niemi** klooritehtaalta täyttää 50 vuotta 18.9.

Veturinkuljettaja **Eino Nulpponen** kuljetusosastolta täyttää 50 vuotta 19.9.

Pakkari **Viljo Nikki** PK 7:ltä täyttää 50 vuotta 19.9. Hän on syntynyt Sysmässä. Yhtiön palvelukseen hän tuli vuonna 1950 Kymin ulkotyöosastolle. Nykyisessä tehtävässään hän on ollut vuodesta 1976 lähtien.

Kymi-yhtiön tehdaspaikkakunnilla toimivien ammattiosastojen yhteiset neuvottelupäivät pidettiin 21.—22.8. Niittylahdessa. Päiville osallistui metallimiehiä Karkkilasta, Heinolasta ja Salosta sekä paperimiehiä Juankosken, Kuusankosken, Kuusanniemen ja Voikkaan osastoista. Myös Paperiliitosta oli osanottajia. Varatuomari **Pekka O. Aro** ja tutkimussihteeri **Heikki Niemi** Paperiliitosta alustivat keskustelun monikansallisista yhtiöistä. Toisen neuvottelupäivän ohjelmassa käsiteltiin ammattiosastoihin kuuluvia sekä sosiaalipoliittisia kysymyksiä ja keskusteltiin ammattiosastojen yhteistyöstä. Neuvottelupäivät järjesti tällä kertaa Paperiliiton Voikkaan osasto 36.

Järjestöt

Kuusankosken Sähkömiehet os. 74

Kuusankosken Sähkömiehet järjestää *työsuoje-lun viikonloppukurssin* 19.—20.9. Mäntymotellissa. Osallistumismaksu on 30 mk. Sitovat ilmoittautumiset 9.9. mennessä **Pentti Aho**selle Voikkaan mittarikorjaamolla, puh. 216. Häneltä saa myös lähempiä tietoja kurssista.

Opinto- ja koulutusjaosto

Paperiliiton Kuusankosken osasto 19:n

75-vuotisjuhla

jäsenistölle 6.9. klo 14 Kansantalossa

Juhlapuhujana Paperiliiton puheenjohtaja Antero Mäki.

Onnittelujen vastaanotto klo 12—13.30 samassa paikassa

TERVETULOA

Uutiskymi

Päätoimittaja Reijo Virta puh. 2168 (suora 951-402 168)

Toimitussihteeri Heli Kyllönen puh. 2169 (suora 951-402 169)

Kesätoimittaja Hannu Jauhainen puh. 2147 (suora 951-402 147)

Toimituksen sihteeri Irma Räihä puh. 2173 (suora 951-402 173)

Paperi: Kymin paperitehtaan Goldstar matta 90 g/m² ISSN 0358-416X

Valokuvaaja Tuomo Pitkänen puh. 951-45 068

Toimitus Kymi Kymmene Oy Tiedotusosasto Niementie 13 45700 Kuusankoski Puh.vaihde 951-402 111

Kirjapaino Kymi Kymmene Paperi Kouvolan kirjapaino Valtakatu 28 45100 Kouvola 10 Puh.vaihde 951-11 551

Lehden seuraava numero ilmestyy 21.9. Aineiston on oltava toimitussihteerillä viimeistään keskiviikkona 9.9. klo 16.30.

Hallan jalostusosasto täystyöllistetty tällä hetkellä

Neuvostoliittoon toimitettavan laatikkotilauksen ansiosta on Hallan jalostuslaitoksen pakettikatkaisusahan kapasiteetti saatu täyteen käyttöön yhdessä vuorossa.

Pakettikatkaisusahalla tehdään edelleen myös kuormalavojen jalas- ja kansilaudat ja kuormalavojen valmistus jatkuu normaaliin tapaan Hallan naulaamohallin naulauskoneilla.

Laatikat kuljetetaan Neuvostoliittoon osina kuorma-autoilla.

Sen sijaan sipuli- ja perunalaatikoita valmistetaan vuokratuilla koneilla. Kartro-yhtiöltä on lainattu naulauspistooleja ja muuta naulausvälineistöä, mm. naulauspistoolin latauslaitteet.

Naulaamisessa tarvitaan tehokkaat koneet sillä laatikkotilaukseen tarvitaan noin 8 000 kiloa erityisesti tätä varten valmistettuja nauloja.

Laatikkojen tekeminen käy kätevästi naulauskoneella.

Sabloni avuksi

Neuvostoliittoon toimitettavat laatikot valmistetaan Hallan jalostuslaitoksella samassa hallissa, jossa sijaitsee pakettikatkaisusaha.

Pohja-, pääty- ja sivuelementit valmistetaan erikseen. Ne myös kuljetetaan Neuvostoliittoon elementteinä ja yhdistetään paikan päällä.

Laatikoiden piirustukset on saatu tilaajalta. Työn teknillisen valmistussuunnittelun Hallassa ovat tehneet rakennusmestari Sakari Horto ja teknikko Pentti Pöntynen. He ovat valvoneet myös laatikoiden valmistuksen.

Sekä pohja- että sivuelementtejä varten on Hallassa valmistettu sabloni eli luot-

ta, joihin valmiiksi katkotut laudat asetetaan naulattaviksi. Sekä sipuli- että perunalaatikkojen pohjat ovat samanlaiset, reunalaudoitus sen sijaan on erilainen.

Täysin uutta ei laatikkojen valmistus Hallassa ole, sillä mm. Kotkassa sijaitsevaan Prestoperunan varastoon on valmistettu samantyyppisiä tuotteita.

Valmiiden laatikkoelementtien pakkaaminen autoon on konstikasta: tyhjää tilaa ei autoon kannata jättää. Kun rekka-autojen lavat ovat eri pituisia, joudutaan kuljetusta suunniteltaessa harrastamaan isoilla laatikoilla melkoista palapeliä, jossa jokainen sentti käytetään hyödyksi.

Hallan jalostuslaitoksen tuotannosta ja markkinoinnista vastaava myyntipäällikkö Erkki Timonen kertoo laatikoiden raaka-aineen olevan vientilaatua. "Venäjälle viennissä on kovat vaatimukset."

Sahapäällikkö Juhani Salmi toteaa, että toimitus todistaa Hallan jalostuslaitoksen pystyvän toimittamaan hinnallisesti ja laadullisesti kilpailukykyisiä tuotteita aikataulussa pysyen. Salmi kuitenkin luonnehtii nyt meneillään olevan työn keikeiksi.

"Sahatavaran jatkojalostusta pitäisi Hallassa edelleen kehittää ja siten pyrkiä saamaan sahatavarasta parempi hinta", toteaa Salmi.

Kemikaalitietojen käsittely helpottuu

Terveydelle vaarallisten aineiden lakisääteiset tiedotamis- ja opastusvelvoitteet voidaan yhtiössä hoitaa entistä joustavammin, sillä Kuusankoskella käytettävien teollisuuskemikaalien tiedot on tallennettu sanojenkäsittelyjärjestelmän muistiyksikköön.

Kemikaalitiedoston avulla työsuojeluosasto voi entistä paremmin palvella muita osastoja niiden käyttämien kemikaalien turvalli-

seen käsittelyyn liittyvissä kysymyksissä.

Kymiyhtiön kemikaalitiedosto käsittää noin 2 500 nimikettä. Kemikaaleja koskeva tietomäärä pysyy uuden järjestelyn avulla paremmin ajan tasalla ja tiedot ovat helpommin saatavilla.

Yhtiön sanojenkäsittelyjärjestelmän avulla voidaan nopeasti tehdä yhteenvetoluetteloita kemikaaleja koskevien eri tietojen mukaan, eli eritellä myrkyt, palavat

nesteet, henkilökohtaisia suojaimia edellyttävät aineet.

"Samaan tarkoitukseen käytettävien erilaisten nimikkeiden valikoima on nyt helpommin selvitettävissä. Näin voidaan ehkä karsia aineiden lukumäärää", otaksuu työhygienikko Erkki Haarto.

Tiedostossa olevat kemikaalit on nyt järjestetty 12 muuttujan mukaan. Muuttujia on edelleen mahdollisuus lisätä.

Suomen Sydäntautiliitto ja lääkintöhallitus käynnistävät sydän- ja verisuonisairauksien ennaltaehkäisyyn liittyvän terveyskasvatustutkimuksen Kymiyhtiön Voikkaan tehtaalla ja Tampellan Inkeröisten tehtaalla.

Tutkimuksesta on sovittu työnantajan ja paikallisten henkilöstöryhmien edustajien kanssa. Suunnitelmien mukaan tutkimus aloitetaan syys-lokakuun vaihteessa.

Tutkimus koskee vain kolmivuorotyössä olevia henkilöitä. Kutsut ja kyselylomakkeet lähetetään 250:lle vuosina 1927-1963 syntyneille. Lomakkeissa on ohjeet palautuksesta.

Tutkimukseen osallistuville järjestetään mm. maksuton perusteellinen kunto-

Terveystutkimus käynnistyy Voikkaalla

tutkimus Kouvolan Sydän- ja keuhkojen toimintakoe, veren rasvapitoisuuksien määrittely, verenpaineen seuranta ym.

Asiantuntijalääkärit tulkitsevat tutkimukset ja tulokset käydään läpi tutkittavien kanssa. Jokaisen kanssa neuvotellaan terveydentilaan liittyvistä kysymyksistä.

Terveyskasvatuksessa annetaan yksilöllistä neuvon-

ta, mutta tarpeen mukaan järjestetään myös ryhmä- ja yleisötilaisuuksia. Sydän- ja verisuonisairauksia koskevaa kirjallista aineistoa on myös tarjolla.

Vuoden 1983 lopussa tutkitaan terveydentila uudelleen samanlaisin kokein ja kyselyin.

Paikallisena yhteyshenkilönä toimii työterveyshoitaaja Anna-Liisa Mikkeliä.

Vierailujen alkusyysy Kymiyhtiössä

Tänä vuonna Kymen läänissä kesäkokouksensa pitäneet Suomen maaherrat ja sisäasiainministeri Johannes Koikkalainen tutustuivat 11.8. myös Kymiyhtiön toimintaan, maaherrojen rouvat puolestaan vierailivat Verlan tehdasmuseossa. Kymiyhtiö tarjosi vieraille lounaan Koskelassa. Isäntänä lounaalla oli toimitusjohtaja Fredrik Castrén.

Teollisuuden Metsänhoitajat ry:n kaksipäiväinen 70-vuotisjuhlaretkely kohdistui myös Kymiyhtiön omistamalle Repoveden alueelle. 19.8. tehty retkeily aloitettiin monelle yhtiöläiselle tululta Kivisilmän alueelta. Päivän ohjelmaa selostamassa metsänhoitaja Nils Bützov Tehdaspuusta.

Paperiliiton eestiläisille vieraille esiteltiin 18.8. Kymiyhtiön Kuusankosken tehtaiden toimintaa ja PK 8-projektia, myös Verlan tehdasmuseon tutustuttin. Isäntinä toimivat yhtiön henkilöstöasioista vastaavat henkilöt ja Paperiliiton Kuusankoskella toimivien osastojen edustajat. Kuvassa vieraat isäntineen Koskelan portailla.